

בית משפט מחוזי תל אביב-יפו
א 1064/08
לבדאו ערן ג. בנק אגוד

ת.פתיחה: 15/01/08 סדר דין: רגיל

בבית המשפט המחוזי
בתל אביב

בענין:

1. מר ערן לבדאו ת.ז. 59815696
רח' הרקפת, מושב אודים.
2. גב' לבנון יעל ת.ז. 029440013
3. מר לבנון אורי ת.ז. 028911147
רח' א.ד. גורדון 25, הרצליה

ע"י ב"כ עוה"ד אלון ריחני ואו רן שחק ואו ענת
שיטרית ואו ברוך שוגול ואו רוני קצף ואו ניר
ארליך ואו אלעד קרנר ואו טליה שנברגר ואו
אלישבע ברנדט-קינן מ"בית עוז" רח' אבא הלל
סילבר 14, רמת גן 52506 טל: 03-7520123 פקס: 03-
7528525

התובעים

נגד

בנק אגוד לישראל בע"מ ת.צ. 52-001864-9
רח' אחוזת בית 6/8 תל אביב, ת"א, 65143.
הנתבע

מהות התביעה: כספית

סכומי התביעה האישית:

של התובע מס' 1: 1533.76 ₪

של התובעים מס' 2-3 ביחד ולחוד: 107.32 ₪

סכום התביעה הייצוגית: למעלה מ 2,500,000 ₪.

כתב תביעה

בצירוף בקשה להכיר בתביעה כתביעה ייצוגית

התובעים מתכבדים להגיש את כתב תביעתם לבית המשפט הנכבד.

א. כללי

הנתבע הנו תאגיד בנקאי במשמע מונח זה בחוק הבנקאות (רישוי) תשמ"א – 1981.

צו הבנקאות (עמלות פירעון מוקדם) תשס"ב – 2002 (להלן: "הצו") מסדיר את פירעון המוקדם של הלוואות אשר ניתן תאגיד בנקאי לצורכי רכישת או משכון דירת מגורים, ובגדר זאת את זכאותו של התאגיד הבנקאי לעמלות בגין הפירעון המוקדם כאמור, ואת אופן חישובן.

בהתאם לתוראות הצו, פרסם המפקח על הבנקים בבנק ישראל (להלן: "המפקח") נוסחה לחישוב העמלה המפורטת בסעיף 3(3) לצו (להלן: "הנוסחה"), אשר הנה העמלה המגלמת את הפסדו הכלכלי של התאגיד הבנקאי בעטיו של הפירעון המוקדם (להלן: "עמלת היוון") כמו גם תוראות ברורות לעניין אופן יישומה של הנוסחה במקרה של פירעון מוקדם.

והנה, הנתבע פועל בניגוד גמור להנחיותיו של המפקח לעניין אופן יישום הנוסחה, ובגדר זאת מצוי במשטני הנוסחה ערכים בניגוד להנחיות האמורות, ובתוך כך גובה הוא מהתובעים, ומאחרים שכמותם, סכומים גבוהים מאלו המותרים לגבית על פי כל דין.

כפי שיפורט להלן, התובעים נטלו הלוואות מהתובע, ועת ביקשו לפרוע את ההלוואות האמורות בפירעון מוקדם שילמו לידי התובע עמלת היוון בסכומים העולים על אלו המותרים על פי הדין.

בגין סכומים אלו התכבדו התובעים להגיש לבית המשפט הנכבד את כתב תביעתם, תוך שבד בבד עם הגשת תביעתם, מתכבדים הם להגיש לבית המשפט הנכבד את בקשתם להכיר בתביעתם כתביעה ייצוגית.

ב. תיאור הצדדים

1. הנתבע הנו תאגיד בנקאי במשמע מונח זה בחוק הבנקאות (רישוי) תשמ"א - 1981 ובגדר זאת נותן הוא הלוואות לצורכי רכישת דירות מגורים לקהל לקוחותיו.

2. התובע 1 נטל הלוואה מהנתבע.

3. התובעים 2-3 הנם בני משפחה אשר כפי שיפורט להלן נטלו הלוואה מהנתבע.

ג. עובדות הרקע הנורמטיבי

4. ביום 1 לנובמבר 2002 נכנס לתוקפו הצו, כהגדרתו לעיל.

לנוחיותו של בית המשפט הנכבד העתק מהצו מצ"ב לתביעה דגן כאסמכתא מס' 1.

מונחים והגדרות הרלבנטיים לעניין דגן

5. לעניינינו אנו, רלבנטיים במיוחד המונחים הבאים, אשר הוגדרו בגדר סעיף 1 לצו:

"הלוואה" - הלוואה שנתן תאגיד בנקאי לשם רכישת דירת מגורים או במישכון דירת מגורים;

"הלוואה מוכוונת" - הלוואה שניתנה לפי הסדר עם הממשלה, הסוכנות היהודית, ההסתדרות הציונית העולמית, רשות מקומית או אחת החברות המנויות בתוספת, כין אם ניתנה מפקודונות למתן הלוואות של הגופים האמורים ובין אם ניתנה מאמצעיו של התאגיד הבנקאי;

"הלוואה משלימה" - הלוואה שאינה מוכוונת, שניתנה מאמצעיו של התאגיד הבנקאי למי שזכאי להלוואה מוכוונת, נוסף על ההלוואה המוכוונת ולאחר מטרחה;

"הסכום הנפרע" - סכום הקרן הנפרע בפירעון מוקדם כתוספת הפרשי הצמדה או שערי חליפין, לפי הענין, ובתוספת ריבית, שנצברו עד יום הפירעון המוקדם;

"פירעון מוקדם" - של הלוואה או חלק ממנה, לפי סעיף 13 לפקודה;

"ריבית ממוצעת" - הריבית האחורונה הירועה שפרסם המפקח, ושהודעה עליה ניתנה לתאגידים הבנקאיים, ואשר נקבעה על פי חישוב הריבית המשוקללת הממוצעת של הלוואות, שאינן הלוואות מוכוונות, שנתנו האגידים בנקאיים כפי שקבע המפקח; המפקח רשאי לפרסם שיעורים שונים של ריביות ממוצעות בהחאם לתקופות שונות ולמגזרים שונים של הלוואות.

העמלות אותן ניתן לגבות בגין פירעון מוקדם לפי הצו

6. בהתאם לסעיף 2 לצו, הרי שאין לגבות עמלה כלשהי בגין פירעון מוקדם של הלוואה מוכוונת. ביחס להלוואות שאינן הלוואות מוכוונות, קובע הצו כי תאגיד בנקאי רשאי לגבות, בין היתר, "עמלת היוון", בהתאם לכללים הבאים:

6.1. מקום בו שיעור הריבית הממוצעת (כהגדרת מונח זה בצו – ראה לעיל) במועד ביצוע הפירעון המוקדם הנו נמוך משיעור הריבית של הלוואה – עמלה המבטאת את ההפרש המהוון בין תשלומי הלוואה הנפרעים בפירעון מוקדם בהתאם לריבית הלוואה לבין אלו לפי שיעור הריבית הממוצעת.

6.2. כאן המקום לציין כי עמלה זו הנח "עמלת ההיוון" כהגדרתה לעיל וכי בהתאם לסעיף 9(א) לצו, המפקח הוא אשר מוסמך לקבוע את אופן חישוב עמלה זו.

6.3. מוסיף הצו וקובע, כי מקום בו שיעור הריבית בהלוואה נתונה משתנה במשך תקופת הלוואה, וזאת במועדים ידועים מראש אשר חלים באופן התדיר יותר מאשר פעם בשנה, אזי יש להפעיל את עמלת ההיוון בשינויים המחויבים בהתאם לסעיף 1(4) לצו. מקום בו מועד שינוי שיעור ריבית הלוואה אינו ידוע מראש, או מקום בו שיעור הריבית משתנה מידי שנה או פרק זמן ארוך יותר אין לגבות את עמלת הפירעון המוקדם (ראה סעיף 2(4) לצו).

הפחתת עמלת ההיוון על פי הצו

7. על פי המקובץ מהוראות סעיף 8 לצו, הרי מקום בו הלוואה הנפרעת פירעון מוקדם באה בגדר "הלוואה משלימה" כהגדרתה בצו (ראה לעיל) אזי מסכום עמלת ההיוון יש לבצע את ההפחותות הבאות:

7.1. נעשה הפירעון בתום שנה אחת אך פחות משנתיים מיום מתן הלוואה – הפחתה בשיעור של 10%.

7.2. נעשה הפירעון בתום שנתיים אך פחות משלוש שנים מיום מתן הלוואה – הפחתה בשיעור של 20%.

7.3. נעשה הפירעון בתום שלוש שנים אך פחות מארבע שנים מיום מתן הלוואה – הפחתה בשיעור של 30%.

7.4. נעשה הפירעון בתום ארבע שנים או יותר מיום מתן הלוואה – הפחתה בשיעור של 40%.

8. היה והלוואה הנפרעת בפירעון מוקדם אינה "הלוואה משלימה" אזי יש לבצע את ההפחותות הבאות:

8.1. נעשה הפירעון בתום שלוש שנים אך פחות מחמש שנים מיום מתן הלוואה – הפחתה בשיעור של 20%.

8.2. מעשה הפירעון בתום חמש שנים או יותר מיום מתן החלואה – הפחתה בשיעור של 30%.

הסמכת המפקח לקבוע את אופן חישוב עמלת ההיוון ו"הריבית הממוצעת"

9. מעצם הגדרתה, נהיר כי את הריבית הממוצעת קובע המפקח על הבנקים.
10. עוד נציין כי בהתאם לסעיף 7 לצו רשאי המפקח לפרסם שיעורי ריבית ממוצעת שונים תוך קורלציה לתקופות, ואזי תחושב עמלת ההיוון על פי שיעור הריבית הממוצעת לתקופה שנתרה עד יום פירעון הסופי של החלואה.
11. בהתאם לסעיף 9 לצו, על המפקח לפרסם את אופן חישוב עמלת הפירעון.

פרסומי המפקח

12. בהתאם לחוראות הצו אכן מפרסם מעת לעת המפקח את שיעורי הריבית הממוצעת, תוך קורלציה לתקופות שונות.
- העתק מפרסום זה ביחס לתקופה אקראית מצ"ב לכתב התביעה **כאסמכתא מס' 2**
13. ביחס לאופן חישובה של עמלת הפירעון פרסם המפקח חוזר המפרט את הנוסחה לחישוב העמלה.
- העתק מחוזר המפקח מצ"ב לכתב התביעה **כאסמכתא מס' 3**.
14. לעניין המשמעויות האריתמטיות של הנוסחה, והסבר ממצת ומקיף של הנוסחה ומשתניה השונים, כמו גם יישומה לחלואות שנטלו התובעים ראה חוות דעתה המלומדת של רו"ח סיגל גרינבוים.
15. יחד עם זאת, על מנת לסבר את עינו של בית המשפט הנכבד, ומבלי לגרוע מכל האמור והנטען בגדר חוות הדעת האמורה, להלן נפרט את אופן הפעולה השיטתי בו נוקט הנתבע על מנת לגבות מקהל לקוחותיו סכומים בניגוד לדין.

ריביות אפקטיביות במקום נומינאליות

16. כפי שניתן להיווכח מהנוסחה שפרסם המפקח הרי שבגדרה נכללים שני משתנים הרלבנטיים לעניין דנן.
17. הראשון הנו המשתנה A אשר הנו למעשה הריבית הממוצעת כהגדרתה בצו.
18. השני הנו R אשר הנו שיעור הריבית החלה על החלואה במועד הפירעון המוקדם.
19. הדעת המקצועית נותנת, כי בחישוב אריתמטי דוגמת הנוסחה האמורה יש להציב בנוסחה את הערכים ה**נומינאליים** של המשתנים הנ"ל, להבדיל מערכיהם ה**אפקטיביים**. לעניין זה ראה בהרחבה חוות הדעת המוזכרת לעיל.

20. לא זו אף זו. מבלי לגרוע מכל האמור והנטען בגדר חוות הדעת האמורה, הרי אף המפקח והפועלים מטעמו אכן מאשרים בפה מלא כי את שני המשתנים הנ"ל יש להציב בנוסחה בערכיהם הנומינאליים ולא בערכיהם האפקטיביים.

העתק מהסברי המפקח לעניין זה כפי שפורסמו באתר האינטרנט של בנק ישראל מצוייב **כאסמכתא מס' 4**.

21. כפי שנראה בחלקה הבא של התובענה דנן, הנתבע, מטעמים השמורים עימו, בוחר להציב בנוסחה האמורה את שני המשתנים בערכם האפקטיבי.

הלוואת התובע 1

22. ביום 9 למאי 2002 נחתם הסכם הלוואה בין התובע 1 (וכן עם שניים מבני משפחתו לנדאו עודד ויעל – יובהר כבר בשלב זה של הדברים כי רק התובע 1 שילם את עמלת הפירעון) לבין הנתבע ביחס לנטילת הלוואה בסך 724,000 ₪. ההלוואה האמורה התחלקה לחמש הלוואות משנת, אשר ניטלו בפועל ביום 14.5.02, כמפורט להלן:

22.1. הלוואה מס' 2166 בסך 90,500 ₪ לתקופת של 264 חודשים, צמודה למדד המחירים לצרכן, וזאת בריבית קבועה בשיעור שנתי נומינאלי של 6.4%.

22.2. הלוואה מס' 2167 בסך 90,500 ₪ לתקופה של 264 חודשים, צמודה למדד המחירים לצרכן, וזאת בריבית קבועה בשיעור שנתי נומינאלי של 6.4%. בגדר הלוואה זו, בהתאם למוסכם, במהלך תריסר החודשים הראשונים לא נגבה כל תשלום ע"י ההלוואה, ואילו תשלומי הקרן והריבית בגין תקופה זו מתווספים ליתרת תשלומי ההלוואה בתקופה שלאחר מיכן.

22.3. הלוואה מס' 2168 בסך 90,500 ₪ לתקופה של 264 חודשים, צמודה למדד המחירים לצרכן, וזאת בריבית קבועה בשיעור שנתי נומינאלי של 6.4%. בגדר הלוואה זו, בהתאם למוסכם, במהלך עשרים וארבעת החודשים הראשונים, לא נגבה כל תשלום ע"י ההלוואה, ואילו תשלומי הקרן והריבית בגין תקופה זו מתווספים ליתרת תשלומי ההלוואה בתקופה שלאחר מיכן.

22.4. הלוואה מס' 2169 בסך 90,500 ₪ לתקופה של 264 חודשים, צמודה למדד המחירים לצרכן, וזאת בריבית קבועה בשיעור שנתי נומינאלי של 6.4%. בגדר הלוואה זו, בהתאם למוסכם, במהלך שלושים ושישה החודשים הראשונים, לא נגבה כל תשלום ע"י ההלוואה, ואילו תשלומי הקרן והריבית בגין תקופה זו מתווספים ליתרת תשלומי ההלוואה בתקופה שלאחר מיכן.

22.5. הלוואה מס' 2170 בסך 362,000 ₪ לתקופה של 360 חודשים, צמודה למדד המחירים לצרכן, וזאת בריבית אשר במועד נטילת ההלוואה הייתה בשיעור נומינאלי של 4.9% ואשר שיעור הריבית בגין הלוואה זו משתנה מידי שנתיים.

העתק ממסמכי ההלוואה מצוייב כנספח א'

23. במהלך חודש אוגוסט 2006 הוקפאו בהסכמה החלואות האמורות למשך תקופה של חצי שנה, ולאחר מכן חודש תשלום. לחידוש תשלומי החלואה כאמור, סיפק הנתבע מספרי החלואה חדשים. דא עקא יובהר, כי לא מדובר בנטילת החלואה חדשה, שכן בכלל נתוני החלואה, דהיינו יתרת התקופה לפירעון, יתרת הסכום לפירעון ושיעורי הריבית לא חל כל שינוי. פירוט "החלואות המשך" האמורות הנו בדלקמן, וזאת בהתאמה לחלואות המפורטות לעיל:

23.1. החלואה מסי' 3098 בסך 87,924.17 ₪ לפירעון עד ליום 15.5.24, צמודה למדד המחירים לצרכן, וזאת בריבית קבועה בשיעור שנתי נומינאלי של 6.4%.

23.2. החלואה מסי' 3099 בסך 94,849.99 ₪ לפירעון עד ליום 15.4.24, צמודה למדד המחירים לצרכן, וזאת בריבית קבועה בשיעור שנתי נומינאלי של 6.4%.

23.3. החלואה מסי' 3100 בסך 103,334.28 ₪ לפירעון עד ליום 15.4.24, צמודה למדד המחירים לצרכן, וזאת בריבית קבועה בשיעור שנתי נומינאלי של 6.4%.

23.4. החלואה מסי' 3101 בסך 112,824.05 ₪ לפירעון עד ליום 15.4.24, צמודה למדד המחירים לצרכן, וזאת בריבית קבועה בשיעור שנתי נומינאלי של 6.4%.

23.5. החלואה מסי' 3103 בסך 363,835.87 ₪ לפירעון עד ליום 15.4.24, צמודה למדד המחירים לצרכן, וזאת בריבית משתנה מידי שנתיים.

העתק ממסמכים בדבר החלואות המשך מצ"ב **כנספח ב'**.

24. ביום 10.6.07 פרעו התובעים 1-3 את החלואות האמורות בפירעון מוקדם, ובגדר זאת שילם התובע מסי' 1, בין היתר, עמלת היוון בסך כולל של 51,257.68 ₪ לפי הפירוט שלהלן. סך כל כספי החלואה אשר נפרעו בפירעון מוקדם כאמור עמדו במועד הפירעון על 778,724.39 ₪

24.1. החלואה מסי' 3098 עמלת היוון בסך : 11,170.38 ₪.

24.2. החלואה מסי' 3099 עמלת היוון בסך : 11,996.83 ₪.

24.3. החלואה מסי' 3100 עמלת היוון בסך : 13,069.97 ₪.

24.4. החלואה מסי' 3101 עמלת היוון בסך : 14,270.2 ₪.

24.5. החלואה מסי' 3103 עמלת היוון בסך : 750.3 ₪

העתק מפירוט עמלות ההיוון ששולמו בפועל מצ"ב **כנספח ג'**.

25. על פי חוות דעתה של רו"ח סיגל גרינבוים. הרי שבהתאם לכלל נתוני החלואות הרי שעל הנתבע היה לגבות מהנתבע מסי' 1, סך כולל של 49,723.92 ₪ לפי הפירוט הבא :

25.1. החלואה מסי' 3098 עמלת היוון בסך : 10,848.98 ₪.

25.2. החלואה מסי' 3099 עמלת היוון בסך : 11,651.42 ₪.

25.3. החלואה מסי' 3100 עמלת היוון בסך : 12,693.67 ₪.

25.4. הלוואה מס' 3101 עמלת היוון בסך : 13,859.35 ₪.

25.5. הלוואה מס' 3103 עמלת היוון בסך : 670.5 ₪

26. הטעם להפרש שבין הסכום שנגבה בפועל על ידי הנתבע הנו בהצבת ערכים אפקטיביים למשתנים A ו R המוזכרים לעיל וזאת במקום ערכים נומינאליים.

27. מעבר לחוות דעתה המלומדת של רו"ח סיגל גרינבוים הרי שעל עצם הצבת המשתנים A ו R בערכים אפקטיביים ניתן ללמוד אף מהמסמכים הבאים :

27.1. עת חייב הנתבע את התובע מס' 1 בעמלות היוון כאמור, מסר הוא לידם דפים הכוללים את אופן חישוב העמלות כאמור.

העתק ממסמכים אלו מצ"ב לכתב התביעה **כנספח ד'**.

27.2. והנה ע"פ חישובי הבנק האמורים עולה בבירור כי לצורך חישוב עמלת ההיוון עושה הנתבע שימוש בערכים אפקטיביים של המשתנים A ו R כפי שיפורט להלן :

27.2.1. ביחס להלוואות מס' 3098, 3099, 3100 ו- 3101 המוזכרות לעיל אשר נשאו ריבית בשיעור שנתי קבוע של 6.4% בערכים נומינאליים, כתב הנתבע, באופן מפורש בדפי פירוט ההדמיות לגביהן, כי בעריכת החישוב נעשה שימוש בריבית הלוואה בשיעור שנתי של 6.5911% אשר הנו הערך האפקטיבי של שיעור הריבית האמור.

27.2.2. בנוסף, לאור תקופת ההלוואות והמועד בו נערכו ההדמיות כאמור, הרי ששיעור הריבית הממוצעת (כהגדרת מונח זה בצו) היה 4.28% בערכים אפקטיביים ובערכים נומינאליים 4.20% (הנה, בגדר ההדמיה האמורה, כתב הנתבע, באופן מפורש כי לצורכי חישוב עמלת ההיוון עושה הוא שימוש בריבית הממוצעת בעריכת האפקטיביים).

העתק מטבלת הריבית הממוצעת כפי שזו פורסמה באתר האינטרנט של בנק ישראל בעריכת האפקטיביים מצ"ב **כנספח ה'**

העתק מחישוב עריכת הנומינליים של הריבית הממוצעת, כפי שזה בוצע באמצעות מחשבון המיועד לכך המצוי באתר האינטרנט של בנק ישראל מצ"ב **דן כנספח ו'.**

27.2.3. ביחס להלוואה המוזכרת לעיל אשר נשאה ריבית בשיעור שנתי משתנה ואשר במועד הפירעון המוקדם עמד שיעור הריבית השנתי החל על ההלוואה על 4.66% בערכים נומינאליים, כתב הנתבע, באופן מפורש בדפי פירוט ההדמיות לגביהן, כי בעריכת החישוב נעשה שימוש בריבית הלוואה בשיעור שנתי של 4.761% אשר הנו הערך האפקטיבי של שיעור הריבית האמור.

27.2.4. בנוסף, לאור תקופת ההלוואה, המועד בו נערכו ההדמיות כאמור, ותדירות מועדי שינוי הריבית הרי ששיעור הריבית הממוצעת (כהגדרת מונח זה בצו)

היה 4.43% בערכים אפקטיביים ובערכים נומינאליים 4.34%. והנה, בגדר ההדמיה האמורה, כתב הנתבע, באופן מפורש כי לצורכי חישוב עמלת ההיוון עושה הוא שימוש בריבית הממוצעת בערכיה האפקטיביים.

העתק מטבלת הריבית הממוצעת כפי שזו פורסמה באתר האינטרנט של בנק ישראל בערכיה האפקטיביים מצ"ב **כנספח ז'**.

העתק מחישוב ערכיה הנומינאליים של הריבית הממוצעת, כפי שזה בוצע באמצעות מחשבון המיועד לכך המצוי באתר האינטרנט של בנק ישראל מצ"ב **כנספח ח'**.

28. אמור מעתה, הנתבע, בניגוד גמור לדין, גבה מהתובע מסי 1 סך של 1,783.42 ₪ ביתר.

הלוואת התובעים 2-3

29. ביום 3 לספטמבר 2001 נחתם הסכם הלוואה בין התובעים 2-3 לבין הנתבע ביחס לנטילת הלוואה בסך 381,000 ₪ לתקופה של 132 חודשים, צמודה למודד המחירים לצרכן, וזאת בריבית קבועה בשיעור נומינאלי של 5.2%. הלוואה האמורה ניטלה בפועל ביום 12.9.01 העתק ממסמכי הלוואה מצ"ב **כנספח ט'**

30. ביום 14 לנובמבר 2006 פרעו התובעים 2-3 את הלוואה האמורה בפירעון מוקדם, ובגדר זאת שילמו, בין היתר, עמלת היוון בסך כולל של 2,425.29 ₪. סך כל כספי הלוואה אשר נפרעו בפירעון מוקדם כאמור עמדו במועד הפירעון על 249,490.62 ₪ העתק ממסמך המפרט את תשלום עמלת ההיוון מצ"ב **כנספח י'**.

31. על פי חוות דעתו של רו"ח סיגל גרינבוים הרי שבהתאם לכלל נתוני הלוואה הרי שעל הנתבע היה לגבות מהנתבעים 4-5, סך כולל של 2,317.97 ₪.

32. גם במקרה דנן, הטעם לתפרש שבין הסכום שנגבה בפועל על ידי הנתבע מהתובעים 2-3 הנו בהצבת ערכים אפקטיביים למשתנים A ו R המוזכרים לעיל וזאת במקום ערכים נומינאליים. לעניין זה ראה חוות הדעת האמורה לעיל.

33. אמור מעתה, הנתבע, בניגוד גמור לדין, גבה מהתובעים 2-3 סך של 107.32 ₪ ביתר.

ד. סיכום

34. בניגוד לדין, מוצא לנכון הנתבע לערוך את חישובי עמלת ההיוון בניגוד גמור להנחיות המפקח על הבנקים אשר הוסמך באופן מפורש בגדר הצו לקבוע את אופן חישוב עמלת ההיוון.

35. בתוך כך, גבה הנתבע סכומים ביתר.

36. אשר על כן, בית המשפט הנכבד מתבקש לזמן הנתבע לדין ולחייבו לשלם לתובעים את הסכומים המפורטים להלן, בתוספת הפרשי הצמדה וריבית כדין ממועד הגשת התביעה דנן:

36.1 סך של 1533.76 ₪ לטובת התובע 1.

36.2 סך של 107.32 ₪ לטובת התובעים 2-3 ביחד ולחוד.

37. כמו כן, בית המשפט הנכבד מתבקש לחייב הנתבע בהוצאות המשפט ובשכ"ט עו"ד בגין התביעה דין.

38. בנוסף, בית המשפט הנכבד מתבקש לחייב הנתבע בסך כולל, המוערך בזהירות המתבקשת כעולה על זה המקנה סמכות עניינית לבית משפט הנכבד זה, לטובת כל מי ששילם לידי הנתבע עמלה לפי סעיף 33(3) לצו הבנקאות (עמלות פירעון מוקדם) תשס"ב – 2002 (להלן: "הצו"), בסכומים העולים על אלו המותרים על פי הצו, וההנחיות לחישובה כפי שנקבעו על ידי המפקח על הבנקים, וזאת מפאת הצוות ערכים אפקטיביים במקום נומינאליים במשתני הנוסחה אשר פורסמה לעניין זה על ידי המפקח על הבנקים.

39. לבית משפט נכבד זה הסמכות העניינית לדון בתביעה זן, לאור סכום התביעה, והסמכות המקומית לאור כתובת משרדו הישום של הנתבע ותנית סמכות מקומית הסכמי ההלוואות נשוא תובענה זו.

אלון ריחני, עו"ד
בי"כ התובעים